

Ujlaki Hangok

www.ujlakitemplom.hu

2013. február

Nagyböjti gondolat

„A gazdagok feleslege a szegények tulajdona”

Hittanórán tanultuk: Nagyböjt az imádság, az önmegtágadás és a jócselekedet ideje. Tapasztalatainkból tudjuk, hogy az önmegtágadás, a jócselekedet időtől és helytől is függ. A középkorban például a böjtölők kivonultak a közösségi életből, csak kenyeret és vizet vettek magukhoz, az elkövetett bűnökért pedig hónapokig tartó zárandoklatokkal vezekeltek. Ezekre a XXI. század kezdetén nincs lehetőség, meg kell találnunk a böjt korunknak megfelelő formáit.

Ha ezen gondolkodunk, SZENT ÁGOSTON szavai juthatnak eszünkbe: „A gazdagok feleslege a szegények tulajdona”. A globalizálódó kapitalizmus következtében, egy vékonyodó társadalmi réteg gazdagabbá válik, a többség pedig elszegényedik. A gazdagodók, mivel vannak tartalékaik, merészebben vásárolnak ruhát, tartós fogyasztási cikket, vagy élelmiszert. Így aztán könnyen előfordul, hogy felesleg képződik, amivel szabadon rendelkezhetnek. Az Egyház kezdetektől Isten ajándékának tartja a becsületos módon megszerzett gazdagságot, de felhívja a figyelmet arra, hogy mindennek végső tulajdonosa Isten, Aki azt kívánja, hogy a kapott ajándékot megosszuk a rászorulókkal. A másik egyházatya NAGY SZENT VAZUL a gazdagságot egy folyóhoz hasonlítja, amelynek az a feladata, hogy ágakra szakadva gondoskodjon arról, hogy a víz a szegények hajlékaiba is eljusson. Ez a kép azért találó, mert a bőséges tiszta víz egyre inkább a gazdagság jelévé válik.

Az utóbbi évek tapasztalata azt mutatja, hogy nem csak a gazdagok tudnak adni a szűkölködőknek, hanem a kevésbé jómódúak, sőt szegények is. Felesleg ugyanis náluk is képződhet, nem pénzben, hanem ruhában és élelemben. A gyerekek a ruhákat kinövik, a felnőttek pedig a viseletesebb dolgait már nem szívesen hordják. Ezek továbbadása helyet teremt a szekrényben és békét a lelkiismeretben: Nem a kukába kerülnek a megkedvelt tárgyak vagy ruhadarabok, hanem másoknak is örömet jelenthetnek. Hasonló a helyzet az élelemmel is. Egy nagy családi vagy munkahelyi összejövetel után, mindig marad valami az asztalon, ami egy zacskóba kerülve egy másik ember szerényebb asztalára vagy utcai padjára juthat.

Vannak különleges helyzetek és lehetőségek. Ilyen sajátos helyzetben van plébániák is, mivel pékek, vendéglők és boltok veszik körül. Ezekben mindig képződik felesleg: kenyér, pogácsa, sőt néha nemesebb ételek is. Az üzletek tulajdonosai szívesen adnak a feleslegükből a plébániának, hiszen tudják, hogy a karitás csoport tagjai továbbítják a rászorulóknak. Ez történt szent este is, amikor az ünnepre bezáró üzletek különféle finomságokat adtak, amik bensőségessé tették néhány hajléktalan vagy szegény ember szomorúnak ígérkező karácsonyát. A közös étkezés előtt együtt énekelték: „Mennyből az angyal lejött hozzátok.” Úgy érezhették, hogy a szegényen megszületett Üdvözítő valóban elhozhatja a békét ebbe a zaklatottnak tűnő világunkba.

Beran Ferenc

Karitasz

„Legyetek Isten szeretetének tanúi a világban...”

A plébániánkon folyó karitasz-tevékenység legrendszeresebb formája a csütörtök délutáni fogadóóra. Ezt a 2012. év nagy részében megtartottuk, eltekintve néhány hét nyári szünettől, valamint néhány hónapvégi csütörtöktől, amikor az élelmiszeres-ládánál csak a kassza volt üresebb. Amúgy nemigen távozott senki üres kézzel a 65 „ügyfél” közül, akik között rendszeres és alkalmi látogatók egyaránt vannak. Ők összesen 338.000 forinton (ebből 305.000 forint a plébániától), kb. 50.000 forintnyi étkezési utalványon (adományból), valamint – ha éppen volt – élelmiszereket osztottak. Ez utóbbi forrása volt a nagybójtai templomi élelmiszer-gyűjtés (amire idén is számítottunk), az Unilever-cég karácsonyi adománya, valamint az Újlak Karitasz Alapítvánnyal való együttműködés során szerzett élelmiszer (pl. az Élelmiszer Bank szervezte gyűjtés). Az alapítvány Bécsi út 18. szám alatti helyiségében tartjuk a fogadóórákat is, ahol a hozzánk fordulóknak sok esetben ruhaneműhöz és gyógyszerhez is jutottak az alapítvány jóvoltából.

Említsük meg a teljesség kedvéért, hogy plébániánk 5-6 személynek rendszeresen havi 4.000 forintnyi támogatást juttat. Az egyházmegye Újlakon három személy havi 5.000 forintnyi gyógyszerköltségét fedezi.

*

Kedves feladatunk az idősek karácsonyi megajándékozása. Egy-két évtizeddel ezelőtt ez még szociális céllal és önkormányzati támogatással folyt, a karitaszra olykor csak a lebonyolítás feladata hárult.

Pozsgai István sekrestyésünk egy évtizeddel ezelőtt kezdeményezte az őszi jótékonyági estét, amelynek bevételét kívánságára az idősek karácsonyi megajándékozására fordítjuk. Idei bevételünk 130.000 forint volt, ebből 60 csomagot állítottunk össze. A csomagok kétharmadát gesztusnak, a szeretet kifejezésének szántuk; egyharmadát, ahol ezt szükségesnek láttuk, ezen kívül „megerősítettük” alapvető élelmiszerekkel. Ez utóbbi típusból időseken kívül néhány többgyermekes család ill. nélkülöző személy is részesült.

Az ajándékozási akciónak van egy másodlagos hozadéka is, amely fontosságban nem marad el az első mögött. Kezdve azon, hogy felkészülünk (olykor némi fejfájással) a műsorra, fiataljaink darabokat tanulnak be közösen (az idén elég sok szöveget memorizáltak), folytatva az est közös élményével (melyet a közönség egy része házi süteményekkel is fokoz); tovább folytatva a csomagok tartalmának kigondolásával, beszerzésével, összerakásával, befejezve a kézbesítés megszervezésével és lebonyolításával, sikerült sok embert mozgósítani a jó ügy érdekében, embereket kapcsolatba hozni egymással, és mindezzel a plébánia közösségét építeni.

*

A plébániánkon és környékén folytatott karitasz-munka bemutatása úgy teljes, ha figyelembe vesszük egyrészt az Újlak Karitasz Alapítvány önállóan és részben velünk közösen folytatott tevékenységét, másrészt Ferenc atyának a plébánián folyamatosan gyakorolt szeretetszolgálatát, melyről kellő hitelességgel csak ő maga tudna beszámolni.

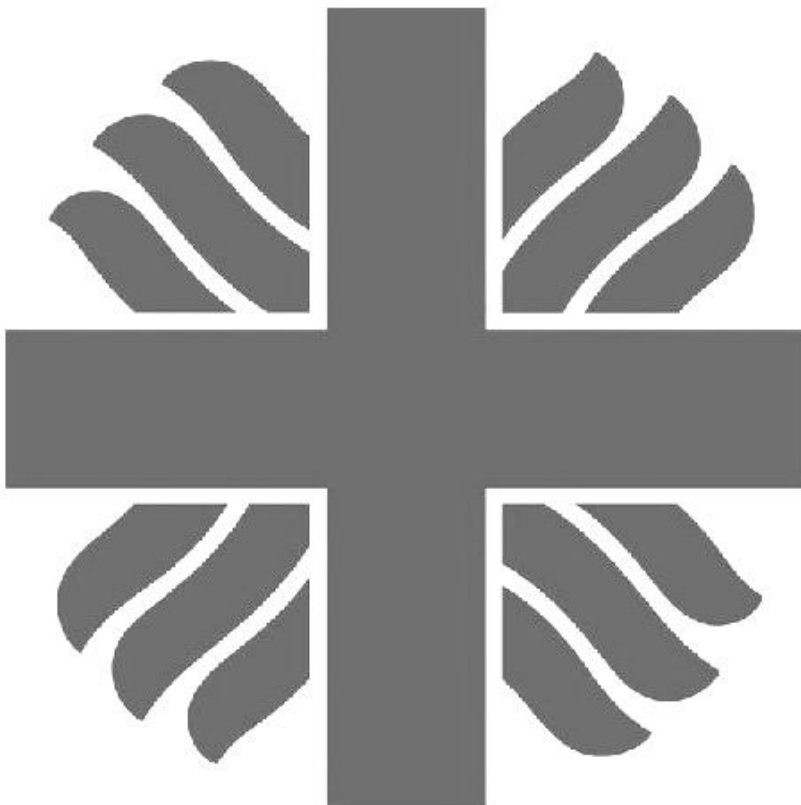
Megköszönve a karitasz-csoport tagjainak (elsősorban Udvardy Lászlónak, aki egyben az alapítvány vezetője is) és minden – közvetve vagy közvetlenül – közreműködőnek a tevékenységét, szeretnék néhány kérést megfogalmazni az új évre:

1. „Ügyfeleink” között a sajnálatosan lepusztult emberek mellett vannak kulturált, megbízható személyek is, akiket szívesen ajánlunk alkalmi munkára, pl. hölgyeket háztartási segítőnek, idősgondozónak, férfiakat hóeltakarítóknak vagy kerti munkára stb. Örömmel várjuk a foglalkoztatókat.

2. Idős testvéreink egy részének nehezeze esik a mozgás, ezért templomba is nehezen jutnak el. Jó lenne, ha az időnként felmerülő szállítási igények teljesítésére akadna jelentkező.

3. Adományokat továbbra is szívesen fogadunk, azok sorsáról szívesen számot adunk. Mint jeleztük, a püspöki kar által meghirdetett élelmiszergyűjtés a nagybójtban várható.

Szaszovszky József

„Az Úr napját szenteld meg”

Nehemiás könyve 13 fejezet:

¹⁵ Azokban a napokban láttam Júdában olyanokat, akik szombaton sajtót tiportak (= szőlőt préseltek), kévét hordtak, megterhelték szamaraikat borral, szőlővel, fűgével meg mindenféle rakománnyal és azt szombati napon beszállították Jeruzsálembe. Én erre figyelmeztettem őket, hogy olyan napon árusítsanak, amelyen szabad kereskedni.

¹⁶ Letelepdedtek oda tírusziak is, akik halat meg mindenféle árucikket hoztak és azt Júda fiainak Jeruzsálemben szombatonként árusították. ¹⁷ Erre ... azt mondtam nekik:

A szombat intézményét a zsidóság Isten ajándékai közül az egyik legértékesebbnek és a legvédendőbbnek tartotta és tartja. Megszegését súlyosan büntették. A szombat nem egyszerűen csak munkaszünetet jelentett, hanem a család együttlétét és időt arra, hogy a szentírással, azaz Isten ügyével foglalkozzanak. Jézus korában már több mint negyven olyan tevékenységet tartottak nyilván, amely munkának számított és ezért tiltott volt.

Vajon mi hogyan ünnepeljük meg az Úr napját, amely számunkra a vasárnap, Krisztus feltámadásának napja? Szentmisén veszünk részt (nem csak hallgatunk, hanem részt is veszünk!), és ezzel letudtunk mindent, ha nem kell

»Micsoda gonoszság ez, amit itt műveltek, hogy megszegésértelenítitek a szombat napját! ¹⁸ Nemde ezt tették atyáink is, és Istenünk ezért zúdította ránk és erre a városra ezt a sokféle bajt? Ti pedig még növelitek a haragot Izrael ellen azáltal, hogy megszegitek a szombatot.« ¹⁹ Ezért amint Jeruzsálem kapuinál szombati napon beállott a szürkület, meghagytam, hogy zárják be a kapukat, és elrendeltem, hogy szombat elmúltáig ne nyissák ki őket.

a munkahelyünkön dolgozunk, hát dolgozunk otthon? Mennyi minden van, amit más napokon is megtehetnénk, mégis vasárnap tesszük meg! Gondoljunk csak a bevásárlásra! Ausztriában vasárnap csak a virágboltok és a benzinkutak vannak nyitva, mégsem jelentenek csődöt ugyanazok a multinacionális kereskedő cégek, akik itthon esetleg még éjjel is dolgoztatják alkalmazottaikat.

Töltsük a vasárnapot Istennel és a családukkal! Csak olyan munkát végezzünk, amelyet más napokon nem tudunk elvégezni, hiszen az Úr napja értünk van, és nem mi vagyunk az Úr napjáért (v. ö. Mk 2,27).

Balthazár Zsolt

Zsinati morzsák

„Nevelői feladatának végzése közben az Egyház fölhasznál minden alkalmas eszközt, de elsősorban a sajátjait, melyek között első a hitoktatás, mely megvilágítja és erősíti a hitet, Krisztus Lelke szerint táplálja az életet, elvezet a liturgikus misztériumban való tudatos és tevékeny részvételre, és apostoli tevékenységre buzdít.”

(Gravissimum Educationis 4.)

Kedves Testvérek!

Egyházunk a keresztény nevelés sokféle helyzetét, lehetőségét kínálja, gyerekeknek, felnőtteknek egyaránt. A mi felelősségünk, hogy élünk-e ezekkel oly módon, hogy az lelki fejlődésünket, hitben való elmélyülésünket szolgálja. A nevelés a családból indul ki, hiszen az a legfontosabb színtere és biztos háttere a benne élő gyermek(ek)nek – a szülők felelőssége tehát óriási. Nem csak az alapvető normák és ismeretek elsajátíttatása a feladatuk, hanem az is, hogy gyermeküket a keresztény hitbe bevezessék. Kezdődik ez az otthoni együtt imádkozással, Bibliaolvasással, hitbeli kérdések megválaszolásával; majd kívánatos és szükséges is, hogy szervezett hitoktatással folytatódjék. A gyermekek – ahogy nálunk is – járhatnak a saját plébániájukon hittanra, és megtehetik ezt iskolájukban (sőt, van, ahol az óvodában) is. Kedves Szülők, élnek-e ezzel a lehetőséggel? Az

elsőáldozásban már részesült gyermeküket járatták-e felsős, majd bérnalkozó hittanra?

Azonban a hittel való ismerkedésre vagy az ismeretek elmélyítésére nem csak gyerekeknek van szükségük, hanem bizony felnőtteknek is. A hittel kapcsolatban sosem mondhatjuk, hogy már mindent tudunk. Ezért nem jó, ha megelégszünk a szentmisében elhangzó prédikáció tanításával, hanem keresnünk kell az alkalmakat, lehetőségeket tudásunk felfrissítésére, hitünk újra felfedezésére, Istennel való kapcsolatunk szorosabbra fűzésére. Részt veszünk-e legalább évente lelkigyakorlaton? Eljövünk-e, ha a plébánián lelki nap van? Meghallgatjuk-e az elmélkedéseket, amelyekre a karácsonyi és húsvéti triduum 3 napján kerül sor a templomban? Kihasználjuk-e a plébánián felnőtteknek kínálgató lehetőségeket: a katekézist keddenként, a társadalometikai kört és a bibliamagyarázatot péntekenként? Olvasunk-e lelki olvasmányokat, akár a plébániái könyvtár kínálatából?

Testvérek, mindezek hozzásegíthetnek bennünket a tudatosan vállalt keresztény életvitelhez, indíthatnak minket a liturgián való rendszeres és aktív részvételre, lelkesíthetnek a szentségek gyakori vételére, és erőt adhatnak a hétköznapi apostolkodásra.

Jüling Erika

Közép- és Kelet-Európa: Visszatérés az élethez

Január 20-án mutatják be Amerikában azt a dokumentumfilmet, amelyet a **Human Life International** – a világ legnagyobb katolikus életvédő szervezete – készített a magyar és lengyel életvédő mozgalomról.

„Ezek az országok válságban vannak. Tenniük kell valami radikálisat, hogy eltávolodjanak a halál kultúrájától, különben eltűnnek a térképről” – nyilatkozta a film kapcsán Joseph Meaney, a szervezet nemzetközi koordinációs igazgatója.

Az Egyesült Államok az abortusz legalizálásának negyvenedik évfordulójára készül. A HLI ezzel párhuzamosan a napokban tesz közzé egy dokumentumfilmet, amely bemutatja azt a perspektívát, amellyel az amerikaiaknak szembe kell nézniük az élet és a család védelme terén, a lengyel és a magyar példa alapján. A film fontos tanulságokat emel ki, és reményre ad okot, a néző elé tárva két keresztény nemzet küzdelmeit, hogy visszanyerjék kulturális identitásukat és hagyományait az élet kultúráját felvállaló társadalom építése során.

A *'Közép- és Kelet-Európa: Visszatérés az élethez'* című dokumentumfilmet az EWTN amerikai katolikus tévécsatorna mutatja be január 20-án; majd ismét műsorára tűzi január 25-én, a hagyományos washingtoni életvédő felvonulás napján.

„Lenyűgöző azt megtapasztalni, hogy ezek a hagyományosan keresztény nemzetek, amelyeket a történelem legrombolóbb ideológiái, a kommunizmus és a

nácizmus pusztította, jelentős jogi fordulatot valósítottak meg az élet és a család védelme terén. Jelenleg egy harmadik „izmussal” küzdenek, hogy visszanyerjék identitásukat és egy reményteli jövőt: ez pedig a szekularista materializmus, amely ugyanolyan pusztító, mint a másik kettő, csak sokkal kifinomultabb formában működik. Örömteli azt látni, hogy bár Közép- és Kelet-Európa ilyen nagy pusztítást szenvedett el, a reményt és egy jobb jövőt választja, részben az által is, hogy nemzeti szinten élet- és családvédő törvényeket alkotnak az egyes országokban” – állapította meg Joseph Meaney.

„Annak ellenére, hogy Lengyelország és Magyarország jelentős fordulatot vitt végbe jogi szinten, az életvédelem terén, ez nem jelenti a küzdelem végét. Inkább egy újabb küzdelem kezdete ez” – mutatott rá Shenan J. Boquet atya, a Human Life International, katolikus életvédő szervezet igazgatója. „Az Egyesült Államokban figyelembe kell vennünk ezeket a példákat, amikor az abortusz eltörléséért küzdünk. Bármennyire is sötétnek tűnik a helyzet, van remény a jogi téren való győzelemre.”

A dokumentumfilmet Magyarországon és Lengyelországban forgatták. A film megvizsgálja e két nemzet által a XX. században elszenvedett drámai pusztítást. Szakértők nyilatkoznak arról, hogy a modern jogi változtatások – Magyarország esetében a 2012-ben életbe lépett ún. „húsvéti alkotmány”, Lengyelországban a korlátlan abortusz 1993-as eltörlése – hogyan vezetett el egy „életvédő forradalom” megvalósulásához a korábbi keleti blokk országaiban.

A dokumentumfilmben többek között Téglásy Imre, az Alfa Szövetség életvédő szervezet vezetője beszél a magyar helyzetről. Rövid videó-összeállítás is található a HLI oldalán tanúságtételével.

A dokumentumfilm magyarországi premierje kapcsán a Vatikáni Rádióknak adott nyilatkozatában Téglásy Imre többek között elmondta: mivel munkájukhoz semmilyen támogatást nem kapnak Magyarországon, egyelőre nem tudják, hogy mikor kerül majd magyarul bemutatásra a film.

(Vatikáni Rádió/Magyar Kurír 2013. 01. 12.)

Hit - Élet

Mária oltalma alá

„Élet-kápolna” Kistarcsán. A Rózsafüzér Királynője Plébánia mózeskosarat helyezett el a templom mellett, ahova nehéz helyzetben levő édesanyák névtelenül betehetik az újszülöttet.

Ünnepi szentmise keretében áldotta meg Bíró László tábori püspök és Katona István egri segédpüspök számos hívó jelenlétében a templom mögött található Élet-kápolnát. Ebben egy befogadó üvegszekrény és mózeskosár található, amelybe, a Szűzanya oltalmába, Szent Péter esernyője alá névtelenül elhelyezheti újszülöttjét a nehéz helyzetben lévő édesanya. A riasztóbe-rendezés azonnal jelez a templom védelmét is ellátó „Pestor” szolgálatnak, akik négy percen belül kiérnek, és a kórház újszülött osztályára juttatják a csecsemőt.

Az országban elsőként a kistarcsai plébánia vállalja fel egy nem kívánt gyermek befogadását és szerető családhoz történő juttatását. A programot később az egész Kárpát-medencére kiterjesztenék.

A Szent Péter esernyője program Eöry Ajándok népegészségügyi programjának része, amely megoldást biztosít a kényszerhelyzetben lévő, elkeseredett, leendő édesanyák számára.

(Magyar Kurír 2013. 01. 07.)

A gyermek árucikké válik, ha homoszexuális párok is örökbe fogadhatják

Párizsban tüntetés zajlott a homoszexuális házasság törvénybe iktatása ellen. Ennek kapcsán nyilatkozott **Vincenzo Paglia**, a Családok Pápai Tanácsának elnöke arról az elképzelésről, amely szerint homoszexuális párok is örökbe fogadhatnának gyermekeket. Az egoizmus diktatúrájának nevezte ezt a törekvést, amely az emberi természet rendjének felborítására törekszik.

A Vatikáni Rádióknak adott nyilatkozatában Paglia érsek elmondta, hogy nagyon veszélyes dolog, amikor a házasság és a család erejét gyengíteni, tagadni akarják, mert ilyenkor az emberiség jövője fog kockán. Határozottan kijelentette: „ha homoszexuális párok örökbe fogadhatnak gyermekeket, az oda vezet, hogy a gyermek árucikké válik (...). Amióta a világ világ, a gyermeknek azon a természetes közösségen belül kell megszületnie és felnővekednie, amely egy apa és egy anya közössége.”

A gender elméletéről, amely a nemi különbségeket csupán kulturális fejleménynek tartja, azt gondolja: hirdetői mintha nem látnák a valóságot, amelyben élünk.

Feltette a kérdést: amikor valaki manipulálni akarja a természetet, miért igyekszünk oly hevesen megakadályozni, ha ökológiáról, környezetvédelemről van szó, és ezzel ellentétben, miért nem vigyázunk arra, milyen manipulációkat akarnak végrehajtani az antropológián belül?

Véleménye szerint, ha életünk ritmusát saját énként, saját vágyaink kielégítése diktálja csupán, akkor valóban minden megtörténhet: akár le is rombolhatjuk az emberi civilizációt. „Az Egyház tudatában van annak, hogy társadalmi és antropológiai szempontból is mekkora ereje van a családnak, ezért mindenképpen védelmezi. Védelmezi, mert szereti a férfit, szereti a nőt, szeret mindenkét, és nem akarja, hogy lerombolják a bölcsőt, amelyből az egész társadalom megszületik és erőre kap” – zárta gondolatait Vincenzo Paglia érsek, a Családok Pápai Tanácsának elnöke.

(Magyar Kurír 201. 01. 15.)

Tompa Mihály
Bűnbocsánat
 (részlet)

„...Az arc porban hever s a köny ömöl,
 A hű vezeklő bűnét látja csak...
 S hogy Istenhez fordul bocsánatért:
 Szétválni kezd lelkében szín, salak.
 S ha a szív meglágyult, mint a viasz,
 Új ember lenni a bűnös ha kész.
 Felé hajlik az égi irgalom:
 Bizzál fiam, bűnöd bocsátva lész!... „

Családi események januárban:

Halottaink: Virágh Veronika(86), Széphegyi Károly (89)

Plébániánk programjai

Miserend:

Újlaki plébániatemplom:

hétköznapokon: 6³⁰ és 18⁰⁰

vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Szent Mihály kápolna:

minden hó első vasárnap 16⁰⁰

minden hó 18-án 16⁰⁰ (*kiv. január*)

Szent István kápolna:

hétköznapokon: 17³⁰

vasárnap 9⁰⁰ és 11⁰⁰

Gyóntatás:

hétfő, kedd, szerda:

esti szentmise előtt

csütörtök: esti szentmise után

péntek: 17³⁰ – 18³⁰

vasárnap: 10⁰⁰ – 11³⁰

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján az esti szentmisék után ½ 8–ig.

Zsolozsma: pénteken (nagyböjtben kedden is) 7⁰⁰, vasárnap 17³⁰

Keresztút: nagyböjt pénteklein 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én az este 6⁰⁰ (vasárnap a reggel 9⁰⁰) órai szentmisét.

Gyermekek váró házaspárokért ajánljuk fel minden hónap első szombatján az esti 6 órás szentmisét.

Minden hónap első keddjén papokért imádkozunk az esti szentmise után a Szent Erzsébet hittanteremben.

Iroda:

(Bécsi út 32. Tel: 335–3573):

Hétfő, péntek 10⁰⁰ – 12⁰⁰,

kedd, szerda, csütörtök

16⁰⁰ – 18⁰⁰.

Karitás (Bécsi út 18.): hétfő 17⁰⁰ – 19⁰⁰

Könyvtár: vasárnap 9⁰⁰ – 10³⁰ között.

Nyugdíjas klub: minden kedden délelőtt 10⁰⁰ órakor a Szent Erzsébet teremben.

Teadélelőtt: a hónap második vasárnapján a 9⁰⁰ órai szentmise után, a Szent Erzsébet teremben.

Kóruspróbák: hétfőn és csütörtökön 19⁰⁰ – 21⁰⁰ a Szent István teremben (Felhévizi u. 2.) Minden érdeklődőt szeretettel várunk személyesen a próbákon, vagy telefonon: Török Andrea karnagy, 20/483-0149

Aki az egyházi hozzájárulást (adót) banki átutalással szeretné rendezni, megteheti ezt a plébánia OTP Banknál vezetett 11702036 - 20546803 számú számlájára történő befizetéssel.

A jótékony célú adományokat köszönettel vesszük az Újlaki Sárlos Boldogasszony Alapítvány OTP Banknál vezetett 11702036-20644877 számú számlájára történő befizetéssel, illetve banki átutalással.

Újlaki Hangok az Újlaki Katolikus Plébánia lapja, megjelenik havonta.

Kiadja: Újlaki Sárlos Boldogasszony Plébánia, 1023 Budapest, Bécsi út 32.

Felelős szerkesztő: Dr. Beran Ferenc plébános. Cikkeket, híreket az plebanos@ujlakitemplom.hu címre, vagy a Felhévizi úti postaládába várjuk. **Lapzárta:** minden hónap 20-a.